Anul I Nr. 235 — Duminecă 30 Decembrie 1945

ABONAMENTE:
1 lună lei 1.800
Instituții, Asociații și Sprijinitori
Un an lei 40.000

Taxa poștală plătită în numerar conf. aprobării Direcțiunii Generale P. T. T. Nr. 160.528/1945

80 lei exemplarul

REDACȚIA:
Str. Belvedere, 6
TELEFON:
Redacția: 4.07.48
Tipografia: 4.84.48
ADMINISTRAȚIA
Str. Belvedere, 6

ANULAT

BIBLIOTECA UNIVERSITĂȚII -IAȘI-

Sportul POPULAR

ORGANUL ORGANIZAȚIEI SPORTULUI POPULAR

„Cu fața spre football"

Footballul nostru se află la un nivel technic scăzut. Dilletantismul conducătorilor de grupări trebue suplinit prin măsuri de organizare cari să asigure un reviriment în această materie.

Rezultatul turneului atât de instructiv al echipei Dinamo din Tbilisi, trebue să fie pentru noi, semnalul pentru luarea măsurilor de rigoare spre a opri o decădere, care nu ne poate aduce decât deziluzii.

Un distins gazetar, care nu este sportiv dar este membru în conducerea unui mare partid politic a spus în tribuna Anefului cu ocazia jocului de Miercuri: *„trebuie ca acest joc atât de popular și atât de frumos să se bucure de întreaga atenție a conducătorilor sportivi".*

Și noi repetăm, adresându-ne tuturor forurilor de conducere sportivă, că este absolut necesar ca toți să cadă de acord asupra măsurilor ce trebuesc luate pentru a pune pregătirea echipelor noastre de football pe baze serioase și științifice.

Lozinca noastră este: *„cu fața la football".* Nu trebue să ne sperie cheltueli și nici eforturi pentru a proceda just și rapid, rezultatele muncii vor fi roade și vor răsplăti eforturile conducătorilor.

Noi ne strigăm durerea neîncetat dela debutul acestei gazete și am sugerat de multe ori măsurile de redresare necesare.

Acum lansăm această lozinkă, care trebue să fie însușită în primul rând de toți conducătorii de sport, de sportivii activi și în fine de spectatorii sportivi din tribune. Este nevoe de contribuția tuturor acestor factori pentru a da footballului românesc un nivel și faimă, pe care să se poată construi mai departe viața sportivă a tinerelor generații.

Dece risipim noi atâta energie pentru susținerea acestei cauze care interesează un singur sport și o singură categorie de sportivi?

O vom explica pe scurt:

In toate țările lumii avansate în sport există un joc de echipe care este popular și se află în centrul atențiunii publicului iubitor de sport.

In URSS și în Anglia este footballul.

In Franța Rugby-ul.

In U. S. A. Base-ball-ul.

Aceste jocuri mobilizează masse importante pentru sport, iar din această mișcare pozitivă câștigă enorm și celelalte sporturi, mai puțin interesante, dar tot atât de importante din punct de vedere al educației fizice.

La noi footballul a prins. Noi nu trebue să lăsăm ca publicul sportiv să se îndepărteze de acest joc, ci din contra trebue să facem maximum de efort pentru a lărgi popularitatea footballului.

De azi noi începem o bătălie și pornim cu credința fermă, că astfel servim cauza sportului în România.

Prima are cuvântul Comisia Sportivă C. G. M. care are putința și bunăvoința pentru a face operă temeinică pornind de jos, printre grupările sindicale, cari sunt baza țării în sport.

Inoculăm deci pentru toată lumea: *Cu fața la football!*

Pentru ce echipele noastre sunt, după campionat, numai niște umbre...

— Condiția fizică singură nu poate aduce nici progres, nici glorie —

Pentru footballul românesc, turneul lui Dinamo a fost desigur, o onoare dar și un moment dificil.

Cu toate acestea este mult mai util să renunțăm la concepția comodă, care explică rezultatele realizate și prin clasa echipei sovietice dar și prin lipsa de condiție fizică, pe care au dovedit-o jucătorii români într'o măsură alarmantă.

Și spunând dela început că niciunul din cei trei adversari, pe cari i-au întâlnit la București, nu puteau învinge pe sovietici să privim obiectiv toate lucrurile arătate de echipele românești.

Lipsa de condiție fizică...

Afară de C. F. R., care a luptat până la sfârșit, celelalte două echipe românești întâlnite de Dinamo s'au prăbușit mai mult sau mai puțin vertiginos ajungând niște umbre fră putere.

Sunt mulți cei, cari consideră lucrul acesta normal și văd în el explicația scorurilor, pentrucă toată această deficitară condiție fizică n'a hotărît decât diferențele aritmetice de scor.

Decât că povestea nu este atât de simplă și trebue să vedem în ea o deficiență, totuși, îngrijorătoare.

Juventus a jucat o jumătate de oră iar Timișoara numai un sfert de ceas.

La nici o lună de zile după terminarea campionatului și cu câteva antrenamente în picioare, în acest interval de pauză, este totuși greu de acceptat firescul întâmplărilor.

Pentrucă este inadmisibil ca echipe de football, al căror joc este bazat pe condiție fizică, să cadă total după o pauză de două săptămâni.

Să fie jucătorii noștri de football atât de puțin rezistenți sau restul de forță este epuizat atât de rapid de alte cauze?

Să lăsăm întrebarea fără răspuns. Căci îl știe toată lumea.

Este, desigur, normal ca în iarnă și după încetarea activității, jocul unei echipe de football să se resimtă puternic de condiția fizică minoră dar de aici până la prăbușirea completă după o jumătate de oră sau cinci spre zece minute este o distanță apreciabilă.

Și alte două explicații

Dar această lipsă de condiție fizică are alături două explicații, cari pot fi considerate esențiale și arată cu o claritate desăvârșită și tristă o situație, ce tinde să se permanentizeze și să imprime footballului românesc o alură deloc agreabilă.

La noi, ultimul match din campionatul de toamnă înseamnă aproape pentru toată lumea „ultima oră dinaintea vacanței."

Dacă — așa cum e normal — echipele noastre ar continua o săptămână sau două după campionatul de toamnă, antrenamentele, prăbușirea aceasta nu ar fi atât de totală.

Un atlet sau un cal de curse continuă să alerge și după ce a trecut linia de sosire.

Numai o echipă de football din România se oprește brusc în centimetrul următor.

In sfârșit, această lipsă de condiție fizică s'a manifestat atât de vădit și a fost atât de hotărîtoare pentru același motiv instructiv și dureros.

Jucătorii noștri de football — cu excepții rare — sunt atât de puțin tehnici încât lupta campionatului înseamnă pentru ei o adevărată risipă de forță.

Se epuizează repede pentrucă trebue să suplinească absența tehnicei cu condiția fizică.

Intr'un campionat și destul de ușor ei cheltuesc de două ori mai multă condiție fizică decât ar trebui. Și termină epuizați; mai sfârșiți decât un inter englez după treizeci și șease de matchuri consecutive.

Aceeași lipsă de technică, dublată și de o concepție onfuză a jocului de ansamblu determină și importanța esențială a condiției fizice în jocurile echipelor noastre.

Când o echipă românească nu poate alerga tot timpul pentruca astfel să suplinească deficiențele technice și de ansamblu, cade complect.

Și excepțiile sunt atât de rare încât se poate face din afirmația de mai sus o lege.

Iată pentru ce și Juventus și Timișoara n'au jucat decât atâta timp cât au putut să fugă și să lupte.

Adevărul este, poate, supărător dar este primejdios să-l ignorăm Pentrucă în jocul de football condiția fizică singură nu poate aduce nici progres, nici glorie.

x. y. z.

Duminică dimineața Ciclo-crossul „Malaxa" pentru „Cupa Sindicaliștilor"

Al cinci-lea cross al sezonului se va desfășura Duminică 30 Decembrie 1945, în regia Grupării Malaxa.

Proba se va disputa pe străzile centrale ale Capitalei, — Gruparea organizatoare va decerne învingătorului Cupa Sindicaliștilor, deasemeni următorii patru concurenți clasați vor primi diverse premii.

Plecarea se va da la orele 10 dimineaț, din fața Confederației Generale a Muncii, str. Wilson No. 9.

La acest ciclo-cross pot lua parte toți posesorii de biciclete sindicaliști, cât și licențiați F. R. C.

Inscrierile se mai primesc până astăzi Sâmbătă orele 13 la Dl. Cornel Bartoș — Fabrica Malaxa.

Cele mai bune performanțe atletice

400 m. plat

Vom comenta astăzi performanțele realizate anul acesta, la clasica probă de sprint prelungit. In afară de cursa de 100 m. și 200 m., unde atleții noștri pot pretinde o suficientă valoare europeană și chiar mondială, de acuma încolo vom evita în cursele de alergări pe plat, de a ne permite asemenea comparații. Nici chiar la fond, unde Dinu Cristea, recentul laureat al Premiului Național și proaspătul recordman, a fost în maximum de formă, rezultatele nu pot fi afișate, ca de valoare net europeană.

Ne vom mulțumi, de aceea, să discutăm numai sub raportul valorilor naționale, băștinașe.

Cursa de 400 m. plat, ca și celelalte, pretinde antrenamente mai serioase, mai organizate decât sprintul, unde accentul cade în primul rând, pe aptitudini. Iată dece, performanțele românești sunt slabe, deoarece deși etalează suficiente aptitudini, specialiștii riozitate în antrenamente și o organizare a acestora.

Ingrijorător faptul, că supremația în această probă este deținută de specialiștii altor probe, sprinteuri, demi-fondiști sau hurdleri. Nu avem adevărați specialiști ai probei.

Iată însă, care sunt cei mai buni atleți ai anului, la 400 m. plat:

Virgil Ludu (A.C.R.) 52 s. 5.
Eugen Lupșa (Electrica) 52 s. 6.
Ladislau Kiss (Progresul) 52 s. 7.
Truică (U.D.R.) 53 s. 1.
Emil Pandrea (U.A.B.) 53 s. 4.
Emil Jecu (A.C.R.) 54 s. 2.
Tony Kastner (St. R.) 54 s. 4.
Victor Pop (U.A.B.) 54 s. 6.
Vasile Teodosiu (St. R.) 55 s. 0.
Boldiș (Cluj) 55 s. 1.
Silviu Dumitrescu (A.C.R.) 55 s. 4.
Eftimescu (U.A.B.) 55 s. 6.
Bârsan (U.A.B.) 56 s. 0.
Carol Krupka (Progresul) 56 s. 0.
Clement Baciu (A.S.R.). 56 s. 4.
Ion Pascu (C.F.R.-Tim.) 56 s. 6.
Traian Pescu (Desrobirea) 56 s. 8.
Andrei Simu (A.C.R.) 57 s. 0.
Mircea Petrescu (St. R.) 57 s. 0.
Bundos (Cluj) 57 s. 0.
Otto Ostern (C.F.R.-Tim.) 57 s. 2.
Aurel Girescu (St. R.) 57 s. 4.

Reintrând anul acesta, după un an de nedorită absență, **Virgil Ludu** s'a reafirmat ca cel mai bun atlet al probei.

Dar dovada nu a fost categorică. Căci la Predeal, el a fost învins atât de Lupșa, cât și de Ladislau Kiss. Iar cele mai bune trei performanțe obținute de toți trei au fost realizate în curse separate, și nu într'un duel comun. Desigur, că altele ar fi fost rezultatele într'o întâlnire care-i pune față 'n față pe toți trei, în forma lor cea mai bună. Și să nu uităm, că Ioan Moina și Gheorghe Kiss nu au alergat anul acesta 400 m. plat.

Timișoreanul **Lupșa Eugen**, elevul d-lui Romulus Colombo, s'a afirmat puternic, ca un element de bază nu numai al sprintului pur, ci și al sprintului prelungit. Pentru care, pare-se, nu are însă tot așa de mari calități să rămână la 100 m. și 200 m.

Despre **Ladislau Kiss** rămas în Ungaria, când s'a cedat Ardealul se auziseră svonuri senzaționale. Și reîntrarea lui era așteptată cu multe curiozitate. Intr'adevăr, Kiss a făcut un serios salt de valoare atletică. Dar nu excepțional, în ceeace privește sprintul prelungit sau chiar gardurile. Cei care l-au urmărit însă alerg gând, și-au putut da seama de seriozitatea pregătirii lui.

O a doua categorie, ca valoare, o deschide reșițeanul **Truică**. Dotat cu o constituție specifică de alergător, și cu mult nerv și pasiune, acesta se impune ca un promițător talent. Cu singura condiție, de a-și întocmi un serios plan de antrenament, care să nu mai permită să concureze la câte o probe.

Demi-fondistul **Emil Pandrea** a

(Continuare în pag. 2-a)

Un nou conflict în lumea foot-ballului britanic

Jucătorii demobilizați cer reintegrarea la fostele lor grupări...

Iar grupările aduc argumente technice și financiare

Abia s'a terminat conflictul dintre jucătorii de foot-ball britanici și cluburile lor — când iată că lumea foot-ballului englez este iar frământată de un nou conflict ce se arată la orizontul ei.

F. A. (Federația de foot-ball a Angliei) va avea să se pronunțe asupra unei noui chestiuni care pasionează pe spectatori și dă coșmaruri conducătorilor de grupări.

Chestiunea aceasta nouă nu diferă prea mult de vechiul conflict, ea are cu prima un fond aproape comun, dar forma de manifestare este alta.

In primul conflict jucătorii aveau un sindicat exponent al doleanțelor, fiind oarecum apărați iar drepturile lor reprezentate foarte bine în fața organizațiilor financiare și sportive din Regatul-Unit.

In cazul conflictului recent dezlănțuit, jucătorii nu sunt încadrați în nici un sindicat, fiindcă ei abia acum trec înapoi canalul Mânecii pentru a se reintoarce în Anglia ca demobilizați.

Ce cer jucătorii

Dar înainte de a pleca pe continent, și de a îmbrăca uniforma lui R. A. F. sau Royal Navy, foot-ballistii britanici erau și ei jucătorii unui club de foot-ball, având astfel un rost bine stabilit.

Intorși în patrie, ei vor să-și reia ocupațiile și posturile pe cari le-au deținut, dar care azi sunt ocupate de alții, primind și toate drepturile pentru timpul cât au lipsit.

Fiindcă între timp contractele au expirat iar cei ce lipseau la reînoirea lor au fost înlocuiți prin alți jucători.

Așa dar un veritabil conflict de muncă, de șomaj care și-ar găsi remediu în vestitul plan Beveridge, dacă bineînțeles el ar fi în vigoare și dacă grupările ar consimți să-l accepte.

Ce spun grupările...

Or, grupările de foot-ball din Marea Britanie și-au întocmit bugetul și nu-l mai pot greva cu alte cheltueli chiar „neprevăzute", după ce au fost nevoite să mărească salariile jucătorilor lor.

Acesta ar fi argumentul financiar contra, pe care îl aduc grupările engleze.

Mai este și unul tehnic, nu lipsit de interes pe care îl dăm mai jos.

Acești foști jucători au lipsit dela antrenamente, între trei până la șase ani, și în timpul acesta în afară că și-au pierdut forma ei au și îmbătrânit.

Angajați acum, ei ar trebui să facă antrenamente un timp îndelungat pentru a-și putea reface condiția fizică, tehnica etc., care desigur ar fi și ele condiționate de vârsta înaintată a jucătorilor și uzura din timpul războiului, fiindcă ori cum, pe un Lancaster te consumi mai mult decât pe terenul de foot-ball.

Acestea sunt argumentele, cum spuneam, ale marilor grupări de foot-ball din Anglia.

Un conflict care desigur că nu amenință buna desfășurare a campionatului — ca greva de acum două luni — dar totuși un conflict de muncă la fel de interesant — nu de aceeaș valoare — ca al dokerilor.

Nu se poate spune că Federația de foot-ball a Angliei somează.

R. Hoinaru

Citiți mâine

Sportul ILUSTRAT

16 PAGINI IN CULORI

Evenimentele anului sportiv din țară și din străinătate în

IMAGINI, DESENURI ȘI CARICATURI

SPORTUL ILUSTRAT
este
prima revistă sportivă
complectă din țară

SPORTUL ILUSTRAT
este
suplimentul de Anul Nou
al ziarului

SPORTUL POPULAR

PREȚUL LEI 400 (cu ziarul Sportul Popular)

O nouă conferință sportivă balcanică la Sofia cu participarea Albaniei, Bulgariei, Iugoslaviei și României

Este cunoscut faptul că la ultima conferință ținută la Sofia, delegații oficialităților sportive române și bulgare au luat hotărîri importante asupra relațiilor viitoare, consemnându-le într'un protocol. Totodată, ținând seama de faptul că delegații iugoslavi și albanezi nu au putut participa, s'a decis ținerea unei noui conferințe, — cu participarea reprezentanților tuturor popoarelor balcanice, — pentru ratificarea hotărîrilor luate.

Intr'o convorbire cu Sofia, O. S. P. a luat eri la cunoștință că s'au stabilit datele noui conferințe, la care vor participa, de astă dată, și Iugoslavia și Albania.

Conferința va avea loc în zilele de 12 și 13 Ianuarie 1946, la Sofia.

România va trimite trei delegați, care vor fi desemnați în cursul zilei de azi.

Reprezentanții noștri vor părăsi Capitala în ziua de 10 Ianuarie 1946, fiind întâmpinați la Rusciuc de oficialitățile sportive bulgare.

Sportivii Uniunii Sovietice

TATIANA SEVRIUKOVA a reușit să doboare recordul mondial la aruncarea greutății

— ...realizând 51 cm. peste atleta germană Mauermayer —

ATLETISMUL FEMENIN IN UNIUNEA SOVIETICA A INREGISTRAT IN CURSUL ANULUI 1945 CATEVA PERFORMANȚE MERITUOASE.

SUNT, IN PRIMUL RAND, TREI RECORDURI INTERNAȚIONALE LA PROBELE CLASICE ȘI ANUME: NINA DUMBADZE, CARE A REUȘIT SA ARUNCE DISCUL LA DISTANȚA 49.88 M., LYUDMILA ANOKHINA, CARE A OBȚINUT LA SULIȚA 48.39 M. ȘI TATIANA SEVRIUKOVA, CARE A LANSAT GREUTATEA LA 14.89 M.

„Moscow News", cotidianul sovietic în limba engleză, se ocupă într'unul din ultimele sale numere, de performanța Tatianei Sevriukova, recordwomana mondială la aruncarea greutății.

„S'au scris multe" constată Moscow News „despre munca imensă și extraordinara rutină pe care trebue să o posede sportivul care vrea să doboare un record mondial.

Credem că povestea celor 28 de ani pe care îl are Tatiana Sevriukova și a luptei pe care a dus-o pentru cucerirea recordului mondial, poate prezenta interes.

A fost o simplă coincidență faptul că tânăra Tatiana a aruncat pentru prima oară greutatea în anul 1934, adică tocmai atunci când cunoscuta sportivă germană Mauermayer a stabilit recordul mondial la 14.38 m., record care va [illegible] neschimbat 11 ani".

Dmitri Marcov

Pe vremea aceea Sevriukova avea 17 ani, fiind elevă la o școală din Moscova unde se practica sportul; aici ea a avut norocul să aibe ca instructor de sport pe Dmitri Marcov, care el însuși cucerise de câteva ori campionatul Uniunii Sovietice la aruncarea greutății.

Când Sevriukova a venit la Marcov pentru antrenament, ea nu avea altceva decât o dragoste nemărginită pentru sport și o dorință neînfrântă de a birui.

De altfel Marcov era foarte sceptic:

„Nu pot să-ți promit că vei ajunge în vârf" i-a spus el. „Intr'un an sau doi ai să înregistrezi probabil rezultate satisfăcătoare și poate că în trei sau patru ani ai să fii o atl[illegible] Dar, pentru asta va t[illegible] lucrezi din greu [illegible] mai greu decât te aștepți. Vrei să încerci?"

„Cred că da", a răspuns fata și s'a pus pe lucru.

Antrenament metodic

In primii ani, performanțele Tatianei erau stăvilite de insuficienta desvoltare a mușchilor și de lipsa de coordonare a mișcărilor.

In mod constant, ea arunca la 3 metri în urma recordului mondial.

Antrenamentul pe care l-a urmat era metodic, după un plan dinainte stabilit: exerciții de gimnastică, alergări de viteză și de fond. Ore întregi, ea se antrena cu o mingie medicinală ușoară.

Câteva luni, ea a făcut exerciții cu aruncarea unei greutăți mult mai ușoară decât cea reglementară care, după cum se știe are patru kilograme Apoi, ea s'a exersat cu o greutate de șapte kilograme, pentru desvoltarea mușchilor spatelui și a membrelor și pentru obținerea controlului asupra ei înșeși.

Treaptă cu treaptă, Sevriukova reducea distanța care o separa de recordul deținut de Mauermayer și cu fiecare centimetru câștigat, ambiția ei creștea, înzecindu-i eforturile.

Anul acesta, efectul antrenamentului metodic s'a vădit și Tatiana

(Continuare în pag. 2-a)

S'a găsit adversar pentru Mihăilescu

Reuniunea profesionistă programată pentru 22 Decembrie și amânată de două ori se va disputa în mod sigur la 6 Ianuarie 1946, deoarece, în sfârșit, s'a putut perfecta matchul vedetă, găsindu-se un adversar pentru Mihăilescu în persoana lui Benjamin Adania, singurul boxeur care a reușit să cedeze cu greu la puncte în fața challangerului lui Popa. Adania este bine antrenat și [illegible] declarat că va face un meci [illegible] pentru a arăta publicului că mai poate fi socotit ca boxeur de prima categorie.

Celelalte două matchuri, vor decide două vechi rivalități: aceea dintre Titu Sărbătoare și Ilie Ursu și dintre Anton Oșca și Const Maxim.

Toate aceste matchuri se vor disputa în 10 reprize a 3 minute.

In completare, vor avea loc două [illegible]

In loc de Budapesta

Primul match de hockey cu UNGARIA

va avea loc — sigur — în România, la Cluj

In prezent activitatea hockeystă din Capitala Ungariei se rezumă la ...intense pregătiri în vederea numeroaselor întâlniri internaționale în curs de perfectare

Din capitala Ungariei, ne vin mereu vești — în ce privește activitatea hockeystă — cât se poate de satisfăcătoare.

Domnește o febrilitate, pe care anii de război o reduseseră la zero, pregătirile sunt în toiu, iar „culisele sportului cu crossa" sunt și ele în fierbere.

Dealtfel minuțioasele pregătiri se fac toate în vederea celor cinci turnee internaționale — în curs de perfectare — la care reprezentativa națională maghiară va lua parte.

In primul rând patinoarul artificial

Centrul hockeyst din Ungaria este, ca mai în toate părțile capitala țării, în speță Budapseta. Cele câteva echipe mai importante așteaptă cu înfrigurare terminarea lucrărilor de amenajare a patinoarului artificial — distrus de război — dar care va fi repus în funcțiune în mai puțin de o lună.

Deja, o mică parte din el a fost dată în folosința echipelor de hockey, cari, în așteptarea „Campionatului Național-1946" și a celorlalte jocuri de talie națională și internațională, susțin numeroase întâlniri amicale.

Se contează astfel pe participarea fostelor echipe fruntașe din campionatul maghiar B. K. E., deținătoarea titlului național în ultimii ani, B. B. T. E., F. T. C., B. E. A. C. și MADISZ.

Numeroase întâlniri internaționale în perspectivă

In curs de perfectare se află numeroase turnee internaționale pe cari echipa națională a Ungariei le va întreprinde în afara granițelor sau le va găzdui pe marele patinoar artificial din Budapesta.

Astfel cu ocazia deschiderii oficiale a patinoarului, va avea loc un match în compania reprezentativei Austriei. In cadrul acestui turneu, renumita echipă de patinaj artistic din Viena va face o reușită demonstrație.

Deasemeni hockey-știi maghiari au fost invitați să susție câteva întâlniri în Elveția, la Davos și Zurich și în Austria, la Viena.

Tratativele acestor întâlniri internaționale se află într'un stadiu destul de înaintat și se speră că, în scurtă vreme ele vor fi definitiv perfectate.

...Și întâlnirea cu România

Interesant e faptul că cercurile hockey-ste din capitala Ungariei așteaptă cu aceiaș legitimă nerăbdare, întâlnirea cu reprezentativa națională a țării noastre, sortită pentru a doua jumătate a lunii Ianuarie, în vederea căreia hockey-știi români susțin săptămâna viitoare turneul de selecție dela Miercurea Ciuc.

Așa cum am anunțat ieri jocul urmează să aibă loc la 13 Ianuarie mai mult ca sigur la Cluj dar, în probabilitatea că timpul înaintat și implicit temperatura ridicată nu va permite acest lucru, turneul se va disputa la Miercurea Ciuc.

Și revanșe imediat

Interesul pe care îl arată vecina noastră dela Apus, în ce privește întâlnirea cu echipa națională a țării noastre este mai viu demonstrat în rândurile ce urmează:

Ungaria dorește ca revanșa jocului cu România să aibe loc chiar în cursul acestei ierni — mai precis imediat după consumarea turneului de la Cluj sau Miercurea Ciuc în capitala Ungariei. Reprezentativa României va face deplasarea concomitent cu întoarcerea echipei ungare în patrie.

Ad. Radw.

Intâlniri de box U. R. S. S. - România

Oficialii sovietici care însoțesc echipa de foot-ball Dinamo (Tbilisi), care se află actualmente în Capitală, interesându-se de viața noastră sportivă, au dat o mare atenție boxului, sport care se bucură de o mare atenție în U. R. S. S. Materialul documentar pus la dispoziție de către F. R. Box, arătând oficialilor sovietici calitatea boxului românesc, aceștia au rămas încântați de tot ce s'a realizat în acest domeniu, precum și de performanțele obținute de boxeurii români în străinătate.

In urma acestui fapt sovieticii și-au exprimat dorința ca în cursul primăverii, să aibă loc la București întâlniri de box U. R. S. S.—România, la care să participe atât boxeuri amatori, cât și profesioniști. Oferta este favorabilă mai ales că se propune să se dispute matchuri numai în cadrul categoriilor la care avem boxeuri redutabili.

Menționăm că până acum, boxeurii sovietici n'au susținut matchuri internaționale.

Prin organizarea de cât mai multe reuniuni de box între noi și U. R. S. S. vom putea ridica nivelul tehnic al acestui sport, căci vom avea ocazia să vedem un sistem de luptă inteligent, bazat pe o tehnică bine studiată, așa cum se practică la vecinii de răsărit, la care boxul nu este numai un sport, ci și o artă.